

Dingha Béla
CSILLAGOK

Hangtalan éjeken
A csillagos égről
Egy-egy fénylő csillag
A mélységbe szédül.
Az jut az eszembe,
Hogy a magyar égen
Mennyi fényes csillag
Tündökölt, világolt
Valaha nagy régen! ...
... Hej, hova is lettek,
Hej, merre is mentek,
Bánatos egünkről
De letünedeztek!

*

Én uram, teremtőm!
Nemzeteknek Atyja!
Csillagok járását
Mindenható kezéd
Bölcsen igazgatja.
Gyűjts a mi egünkre
Sok csillagot újra,
Hadd vessen ragyogó
Világot utunkra!
Szemed sugarából
Legyen ragyogása,
Hogy tündöklő fényét,
Örök dicsőségét
Egész világ lássa!

Az Én Újságom, 1908/47. (Béla diák néven)